

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

26 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

a judecat, fără citarea părților, în baza materialelor cauzei, recursul ordinar declarat de către avocatul Duca Denis în numele inculpatei Feraru Diana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2018, în cauza penală în privința lui

Feraru Diana XXXXX, născută la XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță: 03.08.2015 - 29.05.2017

instanța de apel: 06.07.2017 - 17.05.2018

instanța de recurs ordinar: 09.08.2018 – 26.03.2019

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct.1¹) Cod de procedură penală, legal executată.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Bălți din 29 mai 2017, Feraru Diana a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal și în baza acestei legi i s-a aplicat pedeapsa de 16 ani închisoare, cu ispășirea pedepsei în penitenciar pentru femei de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate legată cu implicarea minorilor pe termen de 3 ani.

Prin aceeași sentință a fost condamnat Cucuta Mihail, în latura căruia decizia instanței de apel nu a fost atacată.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, Feraru Diana în perioada de timp a lunii februarie anului XXXXX până la XXXXX, acționând în scop de exploatare sexuală comercială în prostituția a unui copil, știind cu certitudine, că minora XXXXX, născută la XXXXX, nu a împlinit vârsta de 14 ani, dându-și seama că prin acțiunile sale recrutează o persoană minoră în prostituție și dorind aceasta, prin abuz de

poziție de vulnerabilitate specifică a copiilor, manifestată prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, aplicând violență psihică față de minora XXXXX, manifestată prin impunerea și amenințarea că va depune plângere la organele de poliție, precum că anume minora XXXXX o impune pe Feraru Diana să se ocupe cu prostituție, fapt care nu corespundea adevărului și atenta la viața intimă a minorei și o pune în situație de dependență, a recrutat-o pe ultima, obligând-o să presteze servicii sexuale comerciale în prostituție în formă perversă (oral) diferitor bărbați, primind de la ei pentru servicii sexuale prestate de către XXXXX. profitul bănesc. Întru atingerea scopului său infracțional, Feraru Diana, prezenta numărul telefonului minorei XXXXX bărbaților care se foloseau de servicii sexuale prestate de către minoră.

Tot ea, Feraru Diana, în scopul exploatarei sexuale comerciale în prostituție, pentru propria consumație, a minorei XXXXX care nu a împlinit vârsta de 14 ani, totodată, ținând cont de faptul că minora vizual arată corespunzător vârstei sale, într-o zi nestabilită a lunii decembrie anului 2014, aflându-se în casa prietenului, cet. Cucuta M., situată în XXXXX, a recrutat-o pe minora XXXXX, obligând-o să urmărească cum Feraru Diana îi satisface pofta sexuală sub formă de penetrare bucală lui Cucuta M. și concomitent a determinat-o pe XXXXX să presteze servicii sexuale contra plată, fapt după care Cucuta M. a obținut de la ea numărul de telefon.

3. Împotriva sentinței pronunțată integral la 29 mai 2017, au declarat apeluri:

- la 09 iunie 2017, avocatul Ciuru Igor în interesele inculpatei Feraru Diana, prin care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei hotărâri noi, prin care Feraru Diana să fie achitată;

- la 13 iunie 2017, procurorul Modelina Aliona, prin care a solicitat casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei inculpatului Cucuta M., iar în privința lui Feraru Diana sentința să fie menținută fără modificări;

- la 15 iunie 2017, inculpatul Cucuta M.

3.1. În motivarea cerințelor, avocatul Ciuru Igor acționând în numele inculpatei Feraru Diana, a menționat că:

- declarațiile părții vătămate XXXXX făcute în cadrul urmăririi penale sunt contradictorii, fapt pentru care avocatul a solicitat audierea părții vătămate în cadrul ședinței de judecată, pentru a înlătura orice suspiciune cu privire la faptele și circumstanțele în care s-a produs presupusa infracțiune;

- instanța de judecată în mod neîntemeiat a respins această solicitare și ignorând argumentele părții apărării, a dispus citirea declarațiilor părții vătămate în temeiul art. 371 Cod de procedură penală, or, în speță aceste prevederi sunt inaplicabile, din următoarele considerente: a) partea vătămată în instanța de judecată nu a făcut declarații, drept urmare nu există contradicții esențiale între declarațiile depuse în ședința de judecată și cele depuse în cursul urmăririi penale (art. 371 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală). Contradicții esențiale există între declarațiile depuse de partea vătămată în cursul urmăririi penale; b) partea vătămată pe tot parcursul judecării cauzei a fost în posibilitate de a se prezenta în instanță pentru a face declarații, securitatea acesteia nu era pusă în pericol, circumstanțe ce nu se încadrează în temeiul art. 371 alin. (1) pct. 2) Cod de procedură penală. Mai mult, aceasta a arătat disponibilitatea de a depune declarații în orice timp, când o va cere instanța de judecată. Iar amenințări de la Feraru Diana sau altă persoană implicată în proces ea nu a primit;

- probele prezentate de organul de urmărire penală și pe care instanța de judecată le-a admis ca probe ce confirmă vina inculpatei, demonstrează doar faptul că atât XXXXX, cât și Diana Feraru prestau servicii sexuale contra plată. În aceeași ordine de idei, minora XXXXX presta servicii sexuale contra plată individual sau în compania diferitor fete și nu doar în compania inculpatei Feraru Diana. Plata pentru serviciile sexual prestate le primea XXXXX (așa au declarat inculpatul Cucuta M. și martorii: Biriucov Oleg, Mârza Anatolie, Dudca Natalia) și nu Feraru Diana;

- doar în plângerea inițială a părții vătămate și a reprezentantului părții vătămate XXXXX, depuse la urmărirea penală acestea au învinuit-o pe Feraru Diana de trafic de copii, depoziții pe care ulterior le-au modificat. În ședința de judecată, Șcerban Olesea a declarat că au făcut aceste declarații la organul de urmărire penală deoarece erau în relații ostile cu Diana Feraru. Deci, o plângere depusă dint-un motiv de răzbunare la organul de urmărire penală și care nu a fost probată cu probe veridice și concludente că Diana Feraru a comis anume infracțiunea prevăzută de art. 206 Cod penal, a stat la baza condamnării inculpatei la 16 ani închisoare. Instanța a admis ca probă actul de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie din 18.06.2016 în privința părții vătămate, însă a neglijat concluziile expertizei, precum că: în cadrul examinării actuale la expertizată s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a le denatura voluntar (poate folosi minciuna pentru a-și justifica faptele sale);

- învinuirea adusă inculpatei Feraru Diana, nu conține confirmarea laturii obiective a infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal, deoarece infracțiunea respectivă constă în fapta prejudiciabilă concretizată prin acțiune, infracțiunea este una formală și se consideră consumată din momentul obținerii controlului asupra facultății victimei de a se deplasa nestingherit, or, potrivit probelor pe acest caz, nu se demonstrează că partea vătămată a fost limitată de către Feraru Diana, în dreptul său de a se deplasa liber sau că aceasta ar fi impus-o să presteze servicii sexuale contra plată. De asemenea nu a fost probat în cadrul urmăririi penale și nici în cadrul ședinței de judecată că Feraru Diana a recrutat victima, a transportat victima, a adăpostit victima, a primit victima, a dat sau a primit unele plăți ori beneficii pentru obținerea consimțământului unei persoane care deține controlul asupra victimei. Potrivit probelor, victima nu a fost obiectul transmiterii de la o persoană la alta. Respectiv nu a avut loc traficul de copii ca marfă, ca servitute, ca slavi, ca robi, ca persoane lipsite ilegal de libertate. Deci în speță, nu poate fi vorba de trafic de copii, de persoane, deoarece nu a avut loc la propriu acțiunea de trafic, obiect al acestei infracțiuni este copilul, ființa umană care devine marfă și trebuie să treacă de la un posesor la altul, or acest fapt nu a avut loc.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2018, au fost respinse apelurile declarate, cu menținerea sentinței fără modificări.

Termenul pedepsei lui Feraru Diana urmând a fi calculat după punerea în executare a sentinței, la epuizarea căilor ordinare de atac, cu includerea în acest termen a perioadei deținerii sub arest și arest la domiciliu de la 25.05.2015 până la 17.03.2016.

4.1. În motivarea soluției, în partea apelului declarat în numele inculpatei Feraru Diana, instanța de apel a conchis că, prima instanță, în baza probelor administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția lui Feraru Diana în baza art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal.

În pofida faptului că la inculpata nu și-au recunoscut vina, în opinia instanței de apel, vinovăția acesteia se confirmă prin următoarele probe:

declarațiile părții vătămate minore, a martorilor XXXXX, și prin materialele cauzei, cercetate în ședința instanței de apel.

Astfel, reieșind din probele indicate supra, care fiind apreciate inclusiv prin prisma cerințelor formulate de apelanți, instanța de apel a conchis că prima instanță corect a dedus, că probele administrate și prezentate de către organul de urmărire penală, verificate și administrate în ședința instanței de fond, sunt probe pertinente, concludente și utile, în baza cărora s-a tras o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatei Feraru Diana în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal. În ședințele judiciare cu certitudine s-a constatat, că inculpata Feraru Diana a recrutat-o pe minora XXXXX, în scop de exploatare sexuală comercială.

Instanța de apel a statuat că, vinovăția inculpatei Feraru Diana în comiterea infracțiunii incriminate se confirmă cu certitudine prin declarațiile părții vătămate minore, care fiind audiată în condițiile art. 109-110¹ Cod de procedură penală, a declarat că la propunerea și rugămintea lui Feraru Diana au plecat într-un sat, denumirea căruia nu ține minte, deoarece Feraru D. a fost apelată de doi clienți, unul din bărbați avea nume Mihail. Ajunși în sat, Feraru Diana cu cei doi bărbați a servit bere, ulterior cu bărbatul pe nume Mihail, Feraru Diana a mers în pat. După ce între Feraru Diana și al doilea client a avut loc raport sexual oral, dânsa a spus ca ea să se uite și să învețe. La mijlocul iernii an. XXXXX Feraru Diana a chemat-o în sauna " XXXXX", unde erau trei bărbați. Ea nu comunica cu bărbații, cu ei comunica Feraru D., cu care ea a plecat și ulterior a chemat-o și i-a propus să fac ceea ce face ea, însă ea a refuzat să facă ceea ce făcea Feraru Diana. În curând aproape de vară, după ea și Feraru Diana pe XXXXX a venit XXXXX., unde Feraru Diana a început cu ultimul raportul sexual oral, și ea a continuat raportul sexual oral. Ea nu dorea să facă aceasta, însă a fost avertizată de Feraru Diana că în cazul în care refuză, dânsa va apela la poliție și va spune că ea a impus-o să facă aceasta. Pentru ce ea a făcut, Feraru Diana i-a achitat 100 lei, de rând a văzut că bărbații i-au dat lui Feraru Diana câte 400 lei fiecare. A fost apelată de mulți bărbați care spuneau că au numărul ei de telefon de la Diana. A adăugat, că cu Feraru Diana a fost în XXXXX, unde Diana a impus-o să facă sex oral, iar în cazul când ea o să refuze, ea va apela la poliție. Iarna an. XXXXX, împreună cu Feraru Diana, la inițiativa ultimei, au plecat în satul XXXXX împreună cu Diana și Mihail la ultimul acasă în satul XXXXX. Mihail s-a culcat pe pat, iar Feraru Diana a luat-o de mână și s-a apropiat de Mihail.

Diana îi făcea lui Mihail miniet, timp în care, aceasta o ținea de mână. Diana i-a spus să privească și să se învețe, deoarece pe viitor îi va prinde bine. Mihail tăcea și nu a spus nimic. Apoi s-a dus în altă odaie. Ulterior, Mihail i-a achitat Dianeii o sumă de bani. Peste o anumită perioadă a fost telefonată de către Mihail, care i-a propus să plece împreună la saună, rugând-o să mai invite pe cineva. De unde Mihail avea numărul ei de telefon nu știe, presupune că i l-a dat Diana. Astfel instanța de apel a concluzionat că este lipsit de temei argumentul apelantului, că acțiunile inculpatei Feraru Diana nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 Cod penal.

Instanța de apel de asemenea a menționat că declarațiile părții vătămate, care au fost consecvente pe parcursul urmăririi penale, cu certitudine demonstrează vinovăția inculpatei Feraru Diana în traficarea părții vătămate, astfel nu există temei de a se îndoii în veridicitatea declarațiilor părții vătămate date în fața judecătorului de instrucție. Aceasta a descris amănunțit și în detalii evenimentele petrecute cu ea, precum și acțiunile concrete ale inculpatei Feraru Diana privind recrutarea sa.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca nefondate argumentele apelantului privind faptul că în declarațiile părții vătămate date la urmărirea penală sunt divergente, or, faptul dat nu reiese din probele ce se conțin în materialele cauzei. Partea vătămată a mărturisit în mod consecvent circumstanțele esențiale ale cauzei, care demonstrează cu certitudine vinovăția inculpatei Feraru Diana în recrutarea și exploatarea sexuală comercială a părții vătămate minore.

De asemenea, instanța de apel a respins alegațiile apelantului, precum că din raportul de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 18.06.2015, reiese că la expertizată s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a le denatura voluntar (poate folosi minciuna pentru a-și justifica faptele sale), or, din concluzia aceluiași raport de expertiză reiese, că nu s-au depistat semne de influență asupra expertizatei în vederea prezentării unor declarații false. Concluzia dată incontestabil denotă caracterul veridic al declarațiilor depuse de partea vătămată la faza de urmărire penală.

În susținerea soluției emise, de asemenea instanța de apel a menționat rezultatele măsurilor speciale de investigații care confirmă că inculpata și partea vătămată purtau convorbiri telefonice, ceea ce combate declarațiile inculpatei, precum că nu cunoaște numărul de telefon al părții

vătămate, iar potrivit declarațiilor martorului XXXXX, acesta a relatat, că Feraru Diana i-a comunicat că are fete ce sunt gata să presteze servicii sexuale contra plată și i-a dat nr. de telefon a părții vătămate, pe care ulterior a sunat-o și s-a întâlnit cu ea în vederea prestării serviciilor sexuale, ceea ce combate și declarațiile inculpatei, precum că nu a transmis numărul de telefon al părții vătămate altor persoane.

Instanța de apel a respins și alegațiile apelantului, precum că instanța de fond neîntemeiat a respins cererea părții apărării privind audierea părții vătămate în ședința instanței de fond, și eronat s-a dat citire declarațiilor acesteia de la urmărirea penală în baza prevederilor art. 371 Cod de procedură penală, or, prima instanță absolut întemeiat a respins cererea de audiere a părții vătămate minore în ședința de judecată, pentru a evita revictimizarea părții vătămate minore. Din aceleași considerente a fost respins și demersul înaintat de partea apărării în ședința instanței de apel, privind reluarea cercetării judecătorești și audierea părții vătămate pentru elucidarea circumstanțelor cauzei, cu atât mai mult, că în ședința instanței de apel reprezentantul legal al părții vătămate XXXXX a explicat, că este împotriva audierii fiicei sale, care este parte vătămată în cauză, care la acel moment era însărcinată.

Totodată, instanța de apel a apreciat că prima instanță întemeiat a exclus din învinuirea înaintată lui Feraru Diana calificativul art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal - „săvârșite de două sau mai multe persoane”, deoarece în cadrul procesului, acuzarea nu a dovedit vina acesteia conform acestui calificativ, or, prima instanță nu a constatat corespunderea exactă între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componenței infracțiunii, incriminate de acuzare.

Reieșind din argumentele expuse, instanța de apel a conchis că acțiunile inculpatei pe deplin se încadrează în baza art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal – recrutarea, transportarea unui copil în scopul exploatării sexuale comerciale și necomerciale în prostituție, acțiuni însoțite de violență psihică, de profitare de abuz de situația de vulnerabilitate a copilului, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, pronunțată integral la 20 iunie 2018, la data de 19 iulie 2018, a declarat recurs ordinar avocatul Duca Denis, în numele inculpatei Feraru Diana, prin care, indicând în calitate de temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, a solicitat casarea sentinței și deciziei cu dispunerea achitării inculpatei Feraru Diana de la faptele incriminate.

5.1. În susținerea recursului declarat, avocatul a expus următoarele:

- temeiurile pentru recurs din cele prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală sunt: alin. (1) pct. 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și alin. (1) pct. 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii;

- instanța de apel a descris probele acumulate în cadru dosarului penal, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, mai mult, și-a întemeiat concluziile pe probe neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal;

- instanțele de judecată au respins solicitarea de audiere a părții vătămate însă nu au procedat întocmai prevederilor art. 371 alin. (1) pct. (1¹) Cod de procedură penală, și anume nu au fost verificate declarațiile prin reproducerea înregistrărilor audio/video efectuate în condițiile art. 110¹ Cod de procedură penală, fapt care a dus la examinarea probelor contrar procedurii stabilite, deși aceste probe au fost puse la baza sentinței și a deciziei instanței de apel;

- instanțele au respins audierea părții vătămate minore în cadrul cercetării judecătorești, fapt ce a dus la lăsarea în neclaritate și un dubiu important în examinarea cauzei ce ține de plângerea din 08.07.2015 în adresa Procuraturii mun. Bălți a părții vătămate minore, pe faptul că a fost influențată psihologic de către colaboratorii de poliție pentru a da declarații care nu au avut loc. Prin urmare, așa și nu este clar dacă minora a fost influențată psihologic sau nu la depunerea declarațiilor;

- instanța de apel a motivat ambiguu și contradictoriu decizia, expunându-se asupra declarațiilor părții vătămate, fiindcă reieșind din faptul că în raportul de expertiză efectuat la 18.06.2015, a fost indicat că nu s-au depistat semne de influență în vederea prezentării unor declarații false, însă totodată faptul că poate folosi minciuna pentru a-și justifica faptele sale, și plângerea ulterioară adresată procuraturii privind influențare în privința sa, încă o dată demonstrează că instanța de apel era obligată să audieze minora în vederea stabilirii cu certitudine a veridicității declarațiilor părții vătămate, și totuși care sunt acestea și dacă a fost influențată de cineva sau nu, când a spus adevărul și când nu, motivele anumitor depoziții sau acțiuni ale acesteia. În asemenea circumstanțe este afectată obiectivitatea analizei probelor menționate, ce au stat la baza

concluziei de condamnare a inculpatei, cu încălcarea principiilor contradictorialității în procesul penal și libera apreciere a probelor, prevăzute la art. 24 și 27 Cod de procedură penală, precum și a dreptului la apărare și în general al soluționării fondului apelului, or, potrivit alin. (3) art. 8 Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri;

- instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri admitând erori grave de procedură în partea ce ține de verificarea declarațiilor și probelor materiale, respectiv nu a fost efectuat un control corespunzător în fapt al apelului declarat, ceea ce este incident cazurilor de casare prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și invocate în recursul declarat.

6. Referință asupra recursului ordinar declarat, a fost depusă de către procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, a Procuraturii Generale, Crijanovschi S., prin care a solicitat dispunerea inadmisibilității recursului declarat, deoarece este vădit neîntemeiat.

7. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, ținând cont de opinia părții acuzării expusă în referință, Colegiul penal lărgit consideră că recursul declarat urmează a fi respins din următoarele considerente.

Potrivit art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța respinge recursul ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

În conformitate cu prevederile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Verificând alegațiile recurentului, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit conchide că, acestea nu coroborează cu materialele cauzei și sunt invocate neîntemeiat de titular, reieșind din raționamentele ce urmează.

În primul rând, instanța de recurs ține să remarce că, la această etapă a procedurilor nu poate fi efectuată analiza conținutului mijloacelor de probă, nu se dă o nouă apreciere materialului probator și nu se stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele ierarhic inferioare, or, aceasta este atributul exclusiv al instanțelor de fond.

Astfel, Colegiul penal lărgit nu are competența de a examina criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în

cauză, a anumitor elemente factice, dar urmează a verifica, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanța de apel, corectitudinea soluției emise în privința inculpatei Feraru Diana, ori, critica adusă de recurent referitor la procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt, care a fost efectuată de instanțele de grad inferior. Careva îndoieli privind corectitudinea aprecierii nu au fost constatate. Instanța de apel, pe deplin le-a examinat, apreciind toate probele din dosar în ansamblu și, conform art. 414 alin. (2), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală s-a pronunțat detaliat asupra motivelor respingerii apelului declarat în interesul inculpatei Feraru Diana.

În speță instanța de apel a stabilit că vinovăția inculpatei se confirmă prin următoarele probe: declarațiile părții vătămate minore, a martorilor XXXXX, și prin materialele cauzei, cercetate în ședința instanței de apel.

Contrar argumentelor recurentului precum că, *instanțele au respins audierea părții vătămate minore în cadrul cercetării judecătorești, fapt ce a dus la lăsarea în neclaritate și un dubiu important în examinarea cauzei ce ține de plângerea din 08.07.2015 în adresa Procuraturii mun. Bălți a părții vătămate minore, și obligativitatea instanței de audiere a părții vătămate după efectuarea raportului de expertiză efectuat la 18.06.2015*, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel a apreciat și reținut just declarațiile părții vătămate minore care fiind audiată în condițiile art. 109-110¹ Cod de procedură penală, a declarat că la propunerea și rugămintea lui Feraru Diana au plecat într-un sat, denumirea căruia nu ține minte, deoarece Feraru D. a fost apelată de doi clienți, unul din bărbați avea nume Mihail. Ajunși în sat, Feraru Diana cu cei doi bărbați a servit bere, ulterior cu bărbatul pe nume Mihail, Feraru Diana a mers în pat. După ce între Feraru Diana și al doilea client a avut loc raport sexual oral, dânsa a spus ca ea să se uite și să învețe. La mijlocul iernii an. XXXXX Feraru Diana a chemat-o în sauna " XXXXX", unde erau trei bărbați. *Ea nu comunica cu bărbații, cu ei comunica Feraru D.*, cu care ea a plecat și ulterior a chemat-o și i-a propus să fac ceea ce face ea, însă ea a refuzat să facă ceea ce făcea Feraru Diana. În curând aproape de vară, după ea și Feraru Diana, pe XXXXX a venit XXXXX., unde *Feraru Diana a început cu ultimul raportul sexual oral, și ea a continuat raportul sexual oral. Ea nu dorea să facă aceasta, însă a fost avertizată de Feraru Diana că în cazul în care refuză, dânsa va apela la poliție și va spune că ea a impus-o să facă aceasta. Pentru ce a făcut, Feraru Diana i-a achitat 100 lei, de rând a văzut că bărbații i-au dat lui Feraru Diana câte 400 lei fiecare.* A fost apelată de mulți bărbați care spuneau că au numărul ei de telefon de la

Diana. A adăugat, că *cu Feraru Diana a fost în XXXXX, unde Diana a impus-o să facă sex oral, iar în cazul când ea o să refuze, ea va apela la poliție.* Iarna an. XXXXX, împreună cu Feraru Diana, la inițiativa ultimei, au plecat în satul XXXXX împreună cu Diana și Mihail la ultimul acasă în satul XXXXX. Mihail s-a culcat pe pat, iar Feraru Diana a luat-o de mână și s-a apropiat de Mihail. Diana îi făcea lui Mihail miniet, timp în care, aceasta o ținea de mână. Diana i-a spus să privească și să se învețe, deoarece pe viitor îi va prinde bine. Mihail tăcea și nu a spus nimic. Apoi s-a dus în altă odaie. Ulterior, Mihail i-a achitat Dianei o sumă de bani. Peste o anumită perioadă a fost telefonată de către Mihail, care i-a propus să plece împreună la saună, rugând-o să mai invite pe cineva. De unde Mihail avea numărul ei de telefon nu știe, presupune că i l-a dat Diana.

Instanța de apel a reținut că respectivele declarații demonstrează cu prisosință că acțiunile inculpatei Feraru Diana întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal, fiind consecvente pe parcursul urmăririi penale, cu certitudine demonstrează vinovăția inculpatei Feraru Diana în traficarea părții vătămate, neexistând temei de îndoială în veridicitatea declarațiilor părții vătămate date în fața judecătorului de instrucție, partea vătămată descriind amănunțit și în detalii evenimentele petrecute cu ea, precum și *acțiunile concrete ale inculpatei Feraru Diana privind recrutarea acesteia*, prin urmare Colegiul penal lărgit a stabilit că instanța de apel sa expus complet asupra declarațiilor părții vătămate minore care demonstrează vinovăția inculpatei și inoportunității audierii repetate a acesteia pentru a nu admite revictimizarea acesteia.

În speță a fost stabilită prezența violenței psihice aplicate de către inculpată față de partea vătămată minoră, manifestată prin amenințarea că va depune plângere la poliție în privința părții vătămate în cazul în care va refuza efectuarea prestării serviciilor sexuale la indicația inculpatei, iar ce ține de existența scopului exploatarei comerciale, respectivul fapt a fost demonstrat prin acțiunile inculpatei Feraru Diana de primire de la diferiți bărbați a câte 400 lei fiecare pentru serviciile prestate de către partea vătămată minoră, pentru care ultimei i se achita câte 100 lei, conform declarațiilor acesteia.

Cu referire la argumentul recurentului precum că instanța de apel a descris probele acumulate în cadru dosarului penal, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, mai mult, și-a întemeiat concluziile pe probe

neverificate în ședința de judecată a instanței de apel și neconsemnate în procesul-verbal, Colegiul respinge respectivele alegații ca fiind declarative întrucât din lecturarea materialelor cauzei se constată că probele descrise în partea motivată a deciziei instanței de apel, se conțin în procesul verbal al ședinței de judecată, iar recurentul a nu a indicat concret care probă anume în opinia acestuia nu a fost cercetată în ședința de judecată, astfel Colegiul conchide că argumentele respective sunt declarative și neîntemeiate întrucât nu au fost susținute prin indicări concrete fiind expuse doar fraze de ordin general.

Cu referire la alegațiile recurentului că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, adoptând hotărâri care conțin erori grave de procedură în partea ce ține de verificarea declarațiilor și probelor materiale, respectiv nu a fost efectuat un control corespunzător în fapt al apelului declarat, Colegiul penal l-e apreciază critic întrucât din materialele cauzei se constată că instanța de apel a dat răspunsuri complete asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat în interesul inculpatei Feraru Diana, instanța de apel argumentându-și soluția atât prin prisma probelor examinate cât și prin constatările de fapt a acțiunilor inculpatei cu încadrarea juridică a acestora, instanța detaliat expunând cursul încadrării faptelor inculpatei în componența de infracțiune prevăzută de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal, iar dezacordul recurentului cu aceste constatări nu pot constitui temei de casare a hotărârii, întrucât aceste alegații nu au acoperire materială, purtând un caracter declarativ, deoarece din conținutul recursului declarat nu a fost constatată expunerea unei erori concrete care ar putea afecta legalitatea deciziei atacate.

Ce ține de alegațiile recurentului precum că din raportul de expertiză psihiatrico-legală de ambulatoriu din 18.06.2015, reiese că la expertizată s-a depistat tendința de a exagera evenimentele produse, de a le denatura voluntar (poate folosi minciuna pentru a-și justifica faptele sale), Colegiul a stabilit că respectivele invocări au primit aprecierea instanței de judecată, astfel solicitarea repetată a acorda o apreciere acestei chestiuni în ordine de recurs nu poate și efectuată întrucât doar instanțele ce judecă fondul cauzei au prerogativa expunerii asupra probelor administrate, iar solicitarea recurentului de reapreciere a acestei probe în ordine de recurs este inadmisibilă de drept.

De asemenea la caz au fost menționate rezultatele măsurilor speciale de investigații, potrivit cărora inculpata și partea vătămată purtau convorbiri telefonice, fapt care a combătut declarațiile inculpatei, precum

că nu cunoaște numărul de telefon al părții vătămate, iar potrivit declarațiilor martorului XXXXX, acesta a relatat, că Feraru Diana i-a comunicat că are fete ce sunt gata să presteze servicii sexuale contra plată și i-a dat nr. de telefon a părții vătămate, pe care ulterior a sunat-o și s-a întâlnit cu ea în vederea prestării serviciilor sexuale, ceea ce a combătut și declarațiile inculpatei, precum că nu a transmis numărul de telefon al părții vătămate altor persoane.

La fel în speță a fost constatat că prima instanță a exclus din învinuirea înaintată lui Feraru Diana calificativul art. 206 alin. (3) lit. b¹) Cod penal - „săvârșite de două sau mai multe persoane”, deoarece în cadrul procesului, acuzarea nu a dovedit vina acesteia conform acestui calificativ, prima instanță apreciind că nu a fost constatată corespunderea exactă între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de către ambii inculpați și semnele componenței respectivei infracțiunii, iar ce ține de învinuirea înaintată pe art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal, instanța de recurs ordinar conchide că pe parcursul judecării cauzei a fost demonstrată vinovăția inculpatei Feraru Diana atât prin prisma probelor administrate și examinate în cadrul ședinței de judecată cât și stabilirea corespunderii exacte între faptele acesteia și elementele componenței de infracțiune prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal – recrutarea, transportarea unui copil în scopul exploatării sexuale comerciale și necomerciale în prostituție, acțiuni însoțite de violență psihică, de profitare de abuz de situația de vulnerabilitate a copilului, asupra unui copil în vârstă de până la 14 ani.

Rezumând raționamentele expuse mai sus, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel în partea ce se referă la întrunirea elementelor infracțiunii prevăzute de art. 206 alin. (3) lit. f) Cod penal în acțiunile inculpatei Feraru Diana, prezenta cauză fiind examinată fără careva abateri de la normele de procedură și corect instanța în ordine de apel a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărârea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor materiale și formale, decizia adoptată fiind întemeiat argumentată, iar faptei comise de inculpată i s-a dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința instanței de apel.

Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurent, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatei, în săvârșirea infracțiunii imputate, iar acțiunile acesteia sânt incidente elementelor faptei prejudiciabile prevăzute de art.

206 alin. (3) lit. f) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în prezenta speță.

Astfel, Colegiul consideră că recurentul în susținerea temeiurilor de drept invocate, nu a adus o argumentare ce ar impune necesitatea casării deciziei instanței de apel, or, ultima în decizia emisă s-a expus desfășurat, argumentat și motivat asupra tuturor chestiunilor necesare unei examinări obiective și multe laterale, rezultând o decizie legală și întemeiată.

Instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența constantă a CtEDO.

În acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CEDO în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art. 6 §1 deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Prin urmare, instanța de recurs ordinar, în virtutea plenitudinii și corectitudinii motivării instanței de apel, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența constantă a CtEDO.

În consecință, circumstanțele stabilite în speță denotă în mod concludent că instanțele de fond nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent și respectiv decizia atacată conține motive legale pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6§1 CEDO.

Colegiul penal lărgit reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate normele de drept stipulate în Constituția R. Moldova, CEDO, cât și Codul de procedură penală.

În ansamblul circumstanțelor constatate, reieșind din faptul că argumentele invocate în recursul ordinar sunt neîntemeiate, precum și din considerentul că nu s-au depistat alte erori examinate din oficiu, care ar

justifica casarea deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit conchide asupra soluției de respingere, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat în cauză, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către avocatul Duca Denis în numele inculpatei Feraru Diana, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 17 mai 2018, în cauza penală în privința lui *Feraru Diana XXXXX*.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 25 aprilie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena